

KARTA MODUŁU KSZTAŁCENIA

Informacje ogólne							
PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA IM. WITELONA W LEGNICY WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:		Fizjoterapia					
Profil studiów:		Praktyczny					
Forma studiów:		Stacjonarne					
Nazwa modułu:		Programowanie rehabilitacji w wieku rozwojowym					
Kod modułu kształcenia:		MK_MF074					
Rodzaj modułu kształcenia:		Obowiązkowy					
Rok studiów	4	Forma zajęć i liczba godzin:					
Semestr	7,8	Wykłady	Ćwiczenia	Laboratoria	Seminaria	Zajęcia praktyczne	Praktyka zawodowa
Liczba punktów ECTS:	7	45				55	
Forma zaliczenia		Zaliczenie na ocenę Egzamin					

Autor programu:

dr Monika Wierzbicka

Cele kształcenia:

1. Przygotowanie studenta do wykonywania zawodu fizjoterapeuty, który samodzielnie potrafi programować i modyfikować proces usprawniania pacjentów w wieku rozwojowym.

Wymagania wstępne:

Znajomość chorób i dysfunkcji narządu ruchu w wieku rozwojowym. Umiejętność wykonania procedur kinezyterapeutycznych, fizykoterapeutycznych i z zakresu metod specjalnych.

Efekty kształcenia:

Wiedza:

EK1: Zna podstawowe pojęcia z zakresu patologii i główne zmiany patofizjologiczne, definiuje zespoły chorobowe w stopniu umożliwiającym diagnozowanie i wykonywanie procesu rehabilitacji w wieku rozwojowym.

Umiejętności:

EK2: Interpretuje wyniki pomiarów parametrów życiowych i podstawowych badań laboratoryjnych.

EK3: W prawidłowy sposób planuje model fizjoterapii w oparciu o zdobytą wiedzę oraz wykonuje zabiegi fizjoterapeutyczne.

EK4: Dobiera, demonstruje i przeprowadza ćwiczenia ruchowe, jak również posiada umiejętność inicjowania i organizowania działań ukierunkowanych na edukację zdrowotną.

EK5: Potrafi krytycznie analizować jakość wykonywanych zabiegów terapeutycznych i wykorzystywać poglądy innych specjalistów przy formułowaniu własnych opinii.

EK6: Potrafi prowadzić dokumentację medyczną w zakresie fizjoterapii.

Kompetencje społeczne:

EK7: Zna zakres swoich kompetencji zawodowych i posiada świadomość własnych ograniczeń, uznaje konieczność współpracy ze specjalistami innych zawodów i potrafi z nimi współpracować. Potrafi pracować w zespole.

EK8: Dbą o bezpieczeństwo własne i otoczenia.

EK9: Potrafi samodzielnie podejmować decyzje oraz brać za nie odpowiedzialność. Promuje standardy międzynarodowe dotyczące fizjoterapii.

Treści kształcenia:

Wykłady:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
W1	Podstawa tworzenia, weryfikacji i modyfikacji programu rehabilitacji.	4
W2	Podstawy metodyczne fizjoterapii dzieci z dysfunkcjami narządu ruchu.	4
W3	Podstawy metodyczne fizjoterapii dzieci z zaburzeniami neurologicznymi.	4
W4	Metody diagnostyczne stosowane w pediatrii.	4
W5	Zasady programowania rehabilitacji w oparciu o badania diagnostyczne i testy funkcjonalne narządu ruchu.	4
W6	Zasady programowania rehabilitacji w oparciu o badania diagnostyczne i testy funkcjonalne układu nerwowego.	4
W7	Doskonalenie umiejętności badania funkcjonalnego oraz nauka tworzenia planu leczenia rehabilitacyjnego w różnych schorzeniach oraz zaburzeniach narządu ruchu.	4
W8	Doskonalenie umiejętności badania funkcjonalnego oraz nauka tworzenia planu leczenia rehabilitacyjnego w różnych schorzeniach oraz zaburzeniach układu nerwowego.	4
W9	Opracowanie planu usprawniania danego przypadku klinicznego pacjentów w wieku rozwojowym.	4
W10	Diagnostyka funkcjonalna i programowanie rehabilitacji w wybranych przypadkach klinicznych.	4
W11	Kontrolowanie ustalonego planu rehabilitacji w oparciu o testy obiektywne i subiektywne.	5

Zajęcia praktyczne:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
ZP1	Praktyczne umiejętności programowania rehabilitacji w chorobach i dysfunkcjach narządu ruchu w wieku rozwojowym.	8
ZP2	Wdrażanie umiejętności programowania rehabilitacji w praktyce klinicznej.	4
ZP3	Programowanie długoterminowego usprawniania w celu	8

	przywracania wyjściowego poziomu poszczególnych cech motorycznych. Identyfikacja zagrożenia i trudności wynikłych z dysfunkcji.	
ZP4	Programowanie rehabilitacji u dzieci z dysfunkcjami narządu ruchu (dysplazją stawu biodrowego, jałową martwicą kości).	2
ZP6	Programowanie rehabilitacji u dzieci z zaburzeniami napięcia mięśniowego (wzmoczone napięcie mięśniowe).	2
ZP7	Programowanie rehabilitacji u dzieci z zaburzeniami napięcia mięśniowego (obniżone napięcie mięśniowe).	2
ZP8	Programowanie rehabilitacji u dzieci z Zespołem Downa.	2
ZP9	Programowanie rehabilitacji u dzieci z mózgowym porażeniem dziecięcym.	2
ZP10	Programowanie rehabilitacji u dzieci z wadami postawy zgodnie z wytycznymi opracowanymi przez Międzynarodowe Towarzystwo Ortopedycznego i Rehabilitacyjnego Leczenia Skolios (SOSORT).	2
ZP11	Programowanie rehabilitacji u dzieci okołoporodowymi uszkodzeniami splotów i nerwów obwodowych.	2
ZP12	Programowanie rehabilitacji u dzieci z miopatią, dystrofią mięśniową, neuropatią.	2
ZP13	Programowanie rehabilitacji u dzieci z przepukliną oponowo - rdzeniową.	2
ZP14	Programowanie rehabilitacji u dzieci z wodogłowie.	2
ZP15	Programowanie rehabilitacji dzieci z zaburzeniami rozwoju.	5
ZP16	Kontrolowanie ustalonego planu rehabilitacji w oparciu o testy obiektywne i subiektywne – przykłady kliniczne.	10

Metody kształcenia:

1. Wykład informacyjny.
2. Ćwiczenia praktyczne.
3. Pokaz, praca ze współwiczącym.

Całkowity nakład pracy studenta:

Godziny kontaktowe (wykład, ćwiczenia, laboratorium, seminarium, projekt, konsultacje, obecność na egzaminie itd.)	100
Przygotowanie się do zajęć, w tym czytanie wskazanej literatury	30
Przygotowanie się do kolokwium	15
Przygotowanie się do egzaminu	15
Inne	20
Razem	180
Liczba punktów ECTS dla modułu kształcenia	7
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć praktycznych, laboratoryjnych, projektowych i praktyk zawodowych	3

Weryfikacja osiągnięcia efektów kształcenia

Z zakresu wiedzy	Efekty kształcenia do przedmiotu
Oceny : 51-60% prawidłowych odpowiedzi – 3,0 61-70% prawidłowych odpowiedzi – 3,5 71-80% prawidłowych odpowiedzi – 4,0 81-90% prawidłowych odpowiedzi – 4,5 91-100% prawidłowych odpowiedzi – 5,0	EK1
Z zakresu umiejętności	Efekty kształcenia do przedmiotu
Sprawdzian umiejętności i wiedzy: • zaliczenie praktyczne (obserwacja wykonawstwa), • realizacja zleconego zadania, Kryteria ocen z zakresu umiejętności i wiedzy ocenianych przez prowadzącego: 5,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, dobiera i wykonuje odpowiednią metodę z zakresu kinezyterapii. Wykonuje zabieg w pełni samodzielnie, poprawnie technicznie i zgodnie z metodyką. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje najwyższe oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 4,5 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, dobiera i wykonuje odpowiednią metodę z zakresu kinezyterapii. Wykonuje zabieg samodzielnie, poprawnie technicznie i zgodnie z metodyką. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 80% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 4,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, dobiera i wykonuje odpowiednią metodę z zakresu kinezyterapii. Wykonuje zabieg samodzielnie, poprawnie technicznie i zgodnie z metodyką, po drobnych wskazówkach nauczyciela. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 60% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 3,5 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje zabiegi z zakresu kinezyterapii, wymagające korekty ze strony prowadzącego. Wykonuje zabieg samodzielnie, poprawnie technicznie i zgodnie z metodyką, po licznych wskazówkach nauczyciela. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 3,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje zabiegi z zakresu kinezyterapii, wymagające korekty ze strony prowadzącego.	EK2, EK3, EK4, EK5, EK6

Wykonuje zabiegi po wielu wskazówkach nauczyciela, popełniając liczne błędy. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 2,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, proponowane zabiegi z zakresu kinezyterapii są nieprawidłowe, większość wymaga korekty ze strony prowadzącego, pomimo licznych uwag nauczyciela popełnia rażące błędy w technice i/lub metodyce wykonania zabiegu, brak samodzielności w wykonaniu czynności fizjoterapeutycznych, nie przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczestniczy nieregularnie na zajęcia, nie jest do nich przygotowany i uzyskuje negatywne oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu.	
Z zakresu kompetencji społecznych	Efekty kształcenia do przedmiotu
Kryteria ocen z zakresu kompetencji społecznych ocenianych przez prowadzącego, kolegów i pacjentów w formie przedłużonej obserwacji postaw i zachowań: 5,0 – Jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. Angażuje się w każde powierzone zadanie, wykazuje wysoki poziom kreatywności. Jednocześnie bierze pod uwagę wszystkie opinie, posiada umiejętność współpracy z każdym uczestnikiem grupy. Potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. 4,5 – Jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. Angażuje się w każde powierzone zadanie, liczy się opiniami innych uczestników grupy, jest tolerancyjny, wykazuje wysoki poziom empatii, potrafi dokonać obiektywnej oceny innych osób oraz samooceny. Potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. 4,0 – Jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. Angażuje się w powierzone zadania, właściwie organizuje pracę własną oraz potrafi pracować w grupie, okazuje szacunek pacjentom traktuje ich podmiotowo. 3,5 – Prawie zawsze jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. Wykazuje zaangażowanie w powierzone zadania, stara się współpracować z grupą. W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. 3,0 – W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii, wykazuje zaangażowanie w powierzone zadania, usiłuje współpracować z grupą. 2,0 – Nie wykazuje zrozumienia dla potrzeb osoby chorej, nie	EK7, EK8, EK9

wykazuje zaangażowania w powierzone mu zadania, nie potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole, nie uwzględnia zasad etycznych fizjoterapii.	
---	--

Kryterium oceny efektów zajęć praktycznych:

Ustalenie oceny końcowej z ćwiczeń odbędzie się na podstawie ocen cząstkowych otrzymanych przez studenta w czasie trwania zajęć i obecności na zajęciach. W przypadku nieobecności obowiązkowe jest odrobienie zajęć z inną grupą zgodnie z zasadami zaliczania przedmiotu. Ocena końcowa z ćwiczeń obliczana jest według wzoru 75% oceny umiejętności + 25% oceny kompetencji społecznych.

Metody weryfikacji efektów kształcenia przedmiotu:

Ocena formująca:

- kolokwium
- sprawdzian praktyczny
- aktywność podczas zajęć

Ocena podsumowująca:

Średnia ważona ocen formujących

Tabela odniesień dla modułu kształcenia

Efekt kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów kierunkowych	Cel kształcenia	Treści programowe	Metody kształcenia	Metody weryfikacji efektów kształcenia
EK1	K_W15 K_W16	Cel 1	W 1-12	Wykład informacyjny. Pokaz	Kolokwium Egzamin
EK2	K_U07	Cel 1	ZP1-16	Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja, wyjaśnienie, krótkie przypadki, pacjent symulowany	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK3	K_U04 K_U08 K_U09	Cel 1	ZP1-16	Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja,	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę

				wyjaśnienie, krótkie przypadki, pacjent symulowany	
EK4	K_U11 K_U16	Cel 1	ZP1-16	Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja, wyjaśnienie, krótkie przypadki, pacjent symulowany	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK5	K_U28 K_U35	Cel 1	ZP1-16	Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja, wyjaśnienie, krótkie przypadki, pacjent symulowany	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK6	K_U29	Cel 1	ZP1-16	Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja, wyjaśnienie, krótkie przypadki, pacjent symulowany	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK7	K_K02 K_K06	Cel 1	ZP1-16	Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja, wyjaśnienie, krótkie przypadki, pacjent symulowany	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę

EK8	K_K09	Cel 1	ZP1-16	Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja, wyjaśnienie, krótkie przypadki, pacjent symulowany	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK9	K_K12 K_K14	Cel 1	ZP1-16	Ćwiczenia praktyczne. Pokaz, instruktaż, dyskusja, wyjaśnienie, krótkie przypadki, pacjent symulowany	Aktywność podczas zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę

Literatura podstawowa:

1. Buckup K. Testy kliniczne w badaniach kości, stawów i mięśni. PZWL, Warszawa 2007.
2. Fuller G. Badanie neurologiczne - to proste! PZWL, Warszawa 2005.
3. Kinalski R. Kompendium rehabilitacji i fizjoterapii. Urban & Partner Wrocław 2002.
4. Kuliński W., Zeman K. Orlik T.: Fizjoterapia w pediatrii., PZWL 2012
5. Kwolek A. Rehabilitacja medyczna, t.1,2,3. Urban&Partner, Wrocław 2003.
6. Lennon S., Stokes M. Fizjoterapia w rehabilitacji neurologicznej. Urban & Partner Wrocław 2009.
7. Nowotny J. Podstawy fizjoterapii, cz.1,2,3. Wydawnictwo Kasper, Kraków 2004.
8. Opara J. Klinimetria w udarach. Opara J. AWF Katowice, 2005.
9. Sadowska L. Neurokinezyjologiczna diagnostyka i terapia dzieci z zaburzeniami rozwoju psychoruchowego” wyd. AWF Wrocław 2001
10. Sadowska L. Neurofizjologiczne metody usprawniania dzieci z zaburzeniami rozwoju, wyd. AWF Wrocław 2004.
11. Gaździk T. Ortopedia i traumatologia. PZWL, Warszawa 2009.
12. Petty N.J. Badanie i ocena narządu ruchu. Podręcznik dla fizjoterapeutów. Urban & Partner, Wrocław 2010.
13. Brozman S.B., Wilk K.E. Rehabilitacja ortopedyczna T.1-2. Urban & Partner, Wrocław 2008.
14. Dutton M. Ortopedia Duttona. PZWL, Warszawa 2014.
15. Marciniak W. Szulc A. Wiktora Degi Ortopedia i Rehabilitacja T.1-2 PZWL Warszawa 2004.

Literatura uzupełniająca:

1. Błaszczyk J. W. Biomechanika kliniczna. PZWL. Warszawa 2004.
2. Hellbrugge Th. Monachijska Funkcjonalna Diagnostyka Rozwojowa, tom I i II. Antykwa Kraków 2013
3. Mazur R., Kozubski W., Prusiński A. Podstawy kliniczne neurologii.. PZWL Warszawa 1998
4. Tylman D., Dziak A., Traumatologia Narządu Ruchu. Warszawa PZWL 1996
5. Hausmanowi-Petrusewicz I. Choroby nerwowo-mięśniowe. Czelej, Warszawa 2005.